

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **M. K.**,
oskarżonego z art. 222 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 sierpnia 2023 r.,
wniosku o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w P.,
z dnia 23 czerwca 2023 r., sygn. akt III K 327/23,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu - Sądowi Rejonowemu w S..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wystąpił w inicjatywą przekazania przedmiotowej sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.). Uzasadnił swoje stanowisko tym, że świadkami oraz pokrzywdzonymi w sprawie są sędzia, pracownik sekretariatu, a także funkcjonariusze policji sądowej i prokurator Prokuratury Rejonowej [...]. Może to zaś implikować w odbiorze społecznym obawy co do realizacji gwarancji bezstronności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w P. okazała się zasadna. Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie będzie zachowanie, zakwalifikowane jako czyn z

art. 222 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na szkodę funkcjonariusza policji sądowej, które miało miejsce w budynku sądu występującego z wnioskiem, zaś świadkami są między innymi sędzia tego sądu, sekretarz sądowy oraz prokurator wezwany na rozprawę. Te uwarunkowania w sposób dostateczny przekonują, że pozostawienie sprawy w gestii sądu właściwego miejscowo mogłoby urealniać obawy o powstanie w opinii publicznej przekonania co do braku warunków obiektywnego wyrokowania. Nie ulega wątpliwości, że powyższa konfiguracja personalna powoduje, iż dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, by sprawę rozpoznał inny sąd równorzędny, nieobciążony powyższymi zawilościami, w którym zagwarantowany będzie obiektywny dystans do zdarzeń będących przedmiotem aktu oskarżenia. Zapewni to możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności. Ugruntuje nadto przekonanie o tym, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. np. postanowienia SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10, LEX nr 844164, oraz z dnia 18 czerwca 2021 r., III KO 28/2, LEX nr 3316994).

Mając zatem powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na w sentencji.

D. P.

[ł.n]